

a Kórusfesztiválon vettek részt. Sok- sok időt energiát és szeretetet fordított minden dolgozónk a sikeres megrendezésre. Köszönet érte mindannyiuknak: az óvodapedagógusoknak azért, mert mély szakmaiságukkal öregbítették intézményünk hírnevét a szekció programokon, felkészültek a művészeti élményt nyújtó produkciókkal és felkészítették a gyermekeket a csodálatos kis műsorokra. Ők koordinálták a vendégek elszállásolását is.

A dajka néniknek volt köszönhető a rend, a tisztaság, a zavartalan étkezés, a konyhai dolgozók köszönetet érdemelnek azért a sok- sok finom falatért. A karbantartók biztosították az épületek, az udvarok rendjét, a felújítások határidőre történő elvégzését. A gazdálkodásban dolgozók a regisztráció lebonyolításáért. Köszönjük a város minden érintett intézményének, vezetőjének a korrekt, szíves együttműködést.

E sorok írója abban a megtiszteltetésben részesült, hogy mindhárom Kórusfesztivál meghívottja volt. Ragyogó élményt jelentett az óvónők sugárzó szeretete, mely megnyilvánult felkészült éneklésükben, igényes szereplésükben, és teljes magatartásukban.

Öszinte elismerés illesse az óvónőket akiknek ének-zene szeretete, kóruséneklési kedve ilyen szép produkciókat eredményezett. Kívánjuk, hogy példamutatásuk mindinkább követőkre találjon, megvalósítva nagy példaképeink szavait: „Az éneklés szebbé teszi életünket!”

Márkusné Natter-Nád Klára

Kárpátaljai Koncert

Az Összetartozás és Pünkösöd jegyében Kárpátalján

„...Óh, hazám, mikor fogsz ismét tenni egy sugárt, egy kis fényt megrozs-dásodott nevedre?...” /Petőfi Sándor: A magyar nemzet/

A pécsi Mecsek Kórus a trianoni békeszerződés aláírásának 94. évfordulóján átlépte az ukrán határt, hogy néhány napra őseink országába vigye közös örökségünket, a szívből áradó zenét, megtisztelve ezzel a Kárpátalján ma is egymással békében élő honfitársainkat. Hála a magyarság kincseit 94 éve – lényegében elszigetelten – őrző családok, felekezeti és világi vezetők munkájának, Kárpátalja falvaiban mindvégig otthon érezhettük magunkat. A nagydobronyi házak lugasai, a mosolygós és közvetlen emberek és a köztereken, parkokban található emléktáblák, melyek közül majdnem mindegyiket a Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség állíttatott tanúbizonyságai annak, hogy „itt élnek, halnod kell”. Ebben a szellemiségben végzi értékmegőrző és értéktermelő tevékenységét a három éve alakult Kárpátaljai Népfőiskolai Egyesület, akinek a meghívására érkezett együttesünk Kárpátaljára.

A koncertkörút során elsőként, június 4-én, az évfordulón, a Beregi járásban található *Nagybégány* görögkatolikus közösség vendégszeretét élvezhettük. Koncertünket áthatotta a gyászos évforduló és Kodály Zoltán műveinek felemelő valósága, így kivételes pillanatokat éltünk át a hívő közösséggel együtt. A templomkertben kedves fogadtatás várt ránk a helyi vendéglátók felajánlásából, amelyet ezúton is köszönünk nekik és lelki vezetőjüknek, Marosi István parochusnak.

Utunk másnap a nagyszőlősi járás központjába, *Nagyszőlőstre* vezetett, ahol megismerkedhettünk a nagyszőlősi római katolikus templom történetével, hallhattunk a Perényi családról és megtekinthettük a Bartók emlékszobát, amely Bartók Béla itt töltött gyermekéveinek és korai munkásságának állít emléket.

A kiállított meghívó tanúbizonysága szerint például a „kis Bartók Béla” 2. osztályos tanulóként koncertezett a Nagy-Szőllősi M. K. Polgári Iskola dalestélyén 1892. május 1-jén. Innen később tanárai javaslatára nagyobb városba költöztek (Pozsony), hogy tovább fejlődhessen zenei tudása.

Az esti órákban minden padsor megtelt a római katolikus templomban, még a Felső-Tisza vidékéről is érkeztek vendégek. A szeretetteljes fogadtatás megható élmény volt a kórus számára, csakúgy, mint a vastaps a koncert végén, amely szolistánkat, Nagy Johannát (Pécsi Tudományegyetem opera szakos hallgatója) és orgona kísérlőnket, Szőke Szilviát (Pécsi Tudományegyetem orgona szakos hallgatója) is köszöntötte, ugyanis Szokolay Sándor: Gloria című műve az egész hallgatóságot lenyűgözte. Bán Jónás atya egy Kárpátaljáról származó Biblia fordítással ajándékozta meg az együttes karnagyát.

Nagyszőlősen a Bartók emlékszoba

A két koncertnapot egy kiránduló nap követte, amely során csodálatos nyári napsütésben tekinthettük meg a híres, bevehetetlennek vélt Munkácsi várat, Feszty Árpád: A magyarok bejövetele című remekműve alkotásának körpanoráma helyszínét, a kendereskei kilátót, valamint a Vereckeai hágót. A kórust az a megtiszteltetés érte, hogy Popovics Béla a kendereskei kilátó, mint a Feszty körkép vázlat helyszínének felfedezője, Magyar Örökség Díjas helytörténész, a helyi cserkészmozgalom aktív szervezője velünk töltötte egész napját. Így megismerhettük a bejárt helyszínekhez fűződő történelmi körülmények izgalmas részleteit; láthattuk például Kazinczy börtönablakát és elénekelhettük Kodály Zoltán: Szép könyörgés című művét (Balassi Bálint versére) abban a teremben, ahol Thököly Imre és Zrínyi Ilona megesküdték. Közös történelmünk sorsfordító pillanataiba kalauzolt el minket idegenvezetőnk, akit örökre a szívünkbe zártunk, ahogyan a Vereckeai hágóról szemünk elé tárult végtelen vadvirágos, hegyes-dombos tájat is. Hirtelen a szavunk is elakadt, csak csendben üldögéltünk a lépcsőkön, eltűnődve a hosszú úton a valódin és a történelmin, ami innen vezette őseinket a gazdag Kárpát-medencébe. A hely szellemének adózva kitűztük a Mecsek Kórus zászlaját az emlékműre, majd elénekeltek Kodály Zoltán ideillő művét, az Ének Szent István királyhoz címűt, végül a Himnusszal búcsúztunk.

Az együttes hátalatt szívvel tért haza, a nagydobronyi Irgalmas Szamaritanus Gyermekotthon Vendégházába, ahol ezúttal is finom vacsorával vártak bennünket vendéglátóink. Másnap a nagydobronyi sétánk után találkozhattunk a gyermekotthonban nevelkedő leányokkal, akik kedves műsort adtak számunkra. A gyerekeknek kórusunk is énekelt, majd beszélgettünk velük, átadtuk apró ajándékainkat, amelyeket nekik szántunk. A délutáni úti cél Ungvár volt, majd az esti koncert helyszíne, *Tiszasalamon*. A református templom kapuja előtt egy fából faragott Szent István szobor fogadott minket, emlékeztetve minden arra járót összetartozásunkra. Koncertünk hírére ismét rengetegen gyűltünk össze, mindemellett külön öröm volt számunkra, hogy Kovács Miklós is megtisztelt minket jelenlétével. A koncert csúcspontjának tekinthető Petőfi Sándor versére írt „A magyar nemzet” értő fülekre és érző szívekre talált; mely után a megnyugvást Kodály Zoltán Esti dalának felcsendülése hozta, melyet a közönség állva tapsolt meg. Kótyuk Zsolt lelkipásztor köszönetét kifejezve, áldást mondott kórusunk tevékenységére, azt kívánva, hogy az ének is váljon áldássá a hallgatóság számára. Az együttes emelkedett hangulatban érkezett a szeretvendégség helyszínére, ahol a helyiek finom süteményei és gazdagon terített asztalok vártak minket. A tiszasalamoni vendéglátást közös énekléssel honorálta az együttes.

Pünkösöd vasárnap a beregszászi református templomban, az istentiszteleten szolgált a kórus úrvacsoraosztás közben, a többszáz fős gyülekezet körében. Taracközi Ferenc tiszteletes a szolgálatot megköszönve,

arra hívta fel a gyülekezet figyelmét, hogy a nemzeti összetartozás, mely oly fontos mindannyiunk számára, csak a Jóisten hatalmából és kegyelmének köszönhetően jöhet létre. Köszönete jeléül *Kertész Attila* Liszt-díjas karnagynak átnyújtott egy szőttest, amelyen ez áll: „Isten áldd meg a magyart!”

A Mecsek Kórus repertoárja nemzetünk sorsfordulóit bemutató Kodály művekre és egyházi darabokra épült, ugyanakkor helyet kaptak benne népdalfeldolgozások, valamint vegyes kari, női kari kórus szerzemények egyaránt. A koncertkörút ívét, élménygazdagságát, a precíz és szeretetteljes szervezés biztosította számunkra.

Külön köszönet illeti Molnár Eleonórárt, a Kárpátaljai Népfőiskolai Egyesület elnökét a meghívásért, a kórus támogatásáért és az összetartozás napja céljából megszervezett program emlékezetes és rendkívül színvonalas lebonyolításáért.

A Kárpátaljai Népfőiskolai Egyesület célja a közösségépítés, az ismeretek minél szélesebb körű terjesztése az összmagyarság s a kárpátaljai magyarság körében a nemzeti identitás megőrzése érdekében. Bízunk benne, hogy ezen cél elérésében kórusunk méltó támogatója volt a szervezetnek. Kárpátalját jó szívvel ajánljuk úticélként bármely zenei együttes számára.

Gungl Rita

60 éves Orosházán az ének-zene tagozat

Orosházán 1954 szeptemberétől működik a 3. sz. Általános Iskolában, mai nevén *Vörösmarty Iskolában* – ének-zene tagozatos képzés. Ez volt az országban a második, vagy harmadik ilyen iskola. Az első Kecskeméten nyílt, melynek emlékkönyvébe ezt írta Kodály Zoltán: „Régi gondolatom, hogy ha új rendet akarunk ebben az országban, akkor újjá kell születnünk a zenében is.”

Zenei értelemben újjászületést jelentett 1954 és 1955, amikor a tagozat, illetve a zeneiskola működése elkezdőthetett a városban. Ma, amikor az évfordulók ünneplésére készülünk látjuk, érzékeljük működésük pozitív hatását. Osztálytalálkozóikon az egykori tanítványok halálával és köszönettel emlékeznek itt szerzett hasznos, szép élményeikre.

Orosházán kellő figyelmet fordítottak a tagozat zavartalan beindítására, a személyi feltételek biztosítására. Kitűnő felkészültségű, elhivatott pedagógusok, *Pukánszky Jolán* és *Juhos Lenke* voltak az első énektanárok, az osztály tanítói feladatot pedig a legelismertebb tanítókra bízta. A kezdeti időszakban hangszertanítás is folyt zongora, hegedű és cselló tanszakon. Később a „zeneisek” többsége a helyi zeneiskolában kapott hangszeres képzést. A tagozatot elindító pedagógusok kiemelkedő